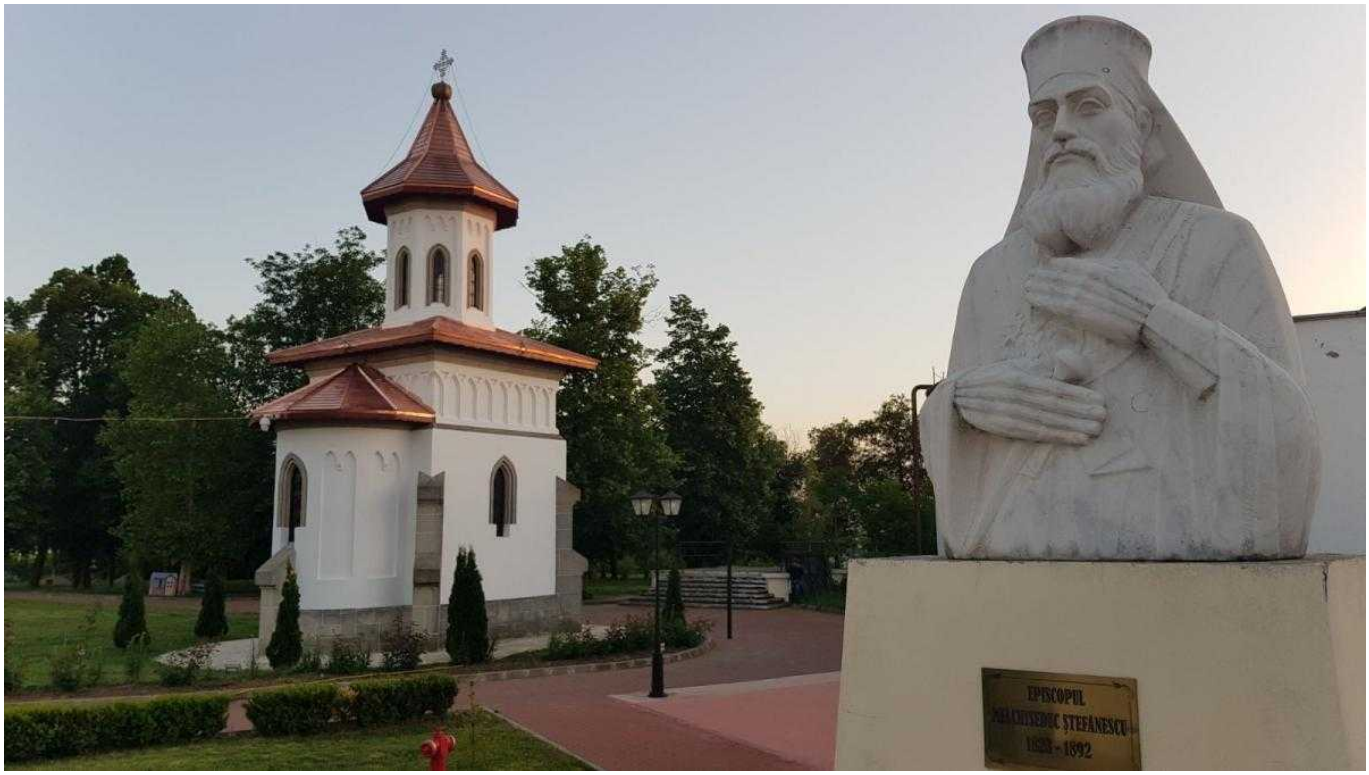
17/02/2021

Arhiepiscopul Romanului şi Bacăului speră că Episcopul Melchisedec Ştefănescu va fi canonizat curând

Arhiepiscopul Ioachim şi-a exprimat luni speranţa ca dosarul de canonizare al Episcopului Melchisedec Ştefănescu, fost episcop de Roman, să fie aprobat în scurt timp de Sfântul Sinod.

După analiza, respectiv, aprobarea Comisiilor de specialitate ale Sfântului Sinod, Episcopul Melchisedec Ştefănescu va fi canonizat şi înscris în calendarul Bisericii Ortodoxe Române.

Afirmaţiile IPS Ioachim au fost făcute la slujba de pomenire oficiată în Catedrala Arhiepiscopală „Sfânta Cuvioasă Parascheva” din Roman cu ocazia împlinirii a 198 de ani de la naşterea ierarhului.

Arhiepiscopul Romanului şi Bacăului l-a numit pe fostul ierarh „un om remarcabil”.

„Dumnezeu l-a adus la existență în timpuri cu totul deosebite, care se aseamănă cu timpurile zilelor noastre fiind atât de zbuciumate, de nestatornice, atât de

înverșunate asupra a ceea ce este Biserica”.

„El a fost implicat în toate acele evenimente și manifestări care marcau identitatea, spiritualitatea, cultura, evlavia și credința în Dumnezeu a neamului nostru. El numea moartea ca fiind: o apă lină”, a spus Înaltpreasfinţia Sa cu privire la fostul Episcop de Roman.

Episcopul Melchisedec Ştefănescu

Născut în satul Gârcina din judeţul Neamţ, în 15 februarie 1823, în familia preotului Petru Ştefănescu, viitorul vlădică a primit la botez numele de Mihail.

După studiile din localitatea natală, a urmat Seminarul Teologic de la Socola, absolvind cursurile acestuia în anul 1843, ca şef de promoţie. În acelaşi an a fost tuns în monahism, primind numele de Melchisedec.

În data de 16 august 1844 a fost hirotonit ierodiacon.

În anul 1848 a fost trimis să studieze la Academia Teologică de la Kiev, fiind al doilea român care a absolvit această instituţie de învăţământ teologic – după dascălul şi protectorul său, arhiereul Filaret Scriban; a obţinut titlul de „magistru în teologie şi litere“.

Hirotonia în ieromonah o va primi tot la Kiev, în data de 3 octombrie 1851.

Reîntors în ţară, a ocupat pentru cinci ani postul de profesor şi spiritual la Seminarul Teologic de la Socola, fiind hirotesit arhimandrit în 12 ianuarie 1856 şi numit rector al Seminarului Teologic din Huşi.

În 1857 a fost ales deputat în Divanul Ad-hoc din partea clerului din Huşi, susţinând în cadrul Divanului dezideratul unirii celor două principate româneşti de la sud şi de la est de Carpaţi şi devenind unul dintre fruntaşii luptei pentru Unire.

A fost numit locţiitor al Episcopiei Huşilor în 15 ianuarie 1861, fiind hirotonit arhiereu la Iaşi, cu titlul „Tripoleos“, în 30 decembrie 1862.

În data de 6 ianuarie 1865 a fost instalat oficial ca locotenent de episcop al nou-înfiinţatei Eparhii a Dunării de Jos şi Eparhiot în 27 mai.

În 22 februarie 1879 a fost ales episcop la Roman, unde a lucrat cu acelaşi zel, până la trecerea la Domnul, în anul 1892.

Episcopul Melchisedec Ștefănescu – Părintele Autocefaliei BOR

Episcopul Melchisedec este socotit una dintre personalităţile providenţiale în dobândirea autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române.

El a alcătuit scrisoarea de răspuns trimisă de Sinodul nostru Patriarhului Ecumenic Ioachim al III-lea (1878-1884) în problema sfinţirii Sfântului şi Marelui Mir la Bucureşti.

Tot el a fost cel care a alcătuit şi scrisoarea trimisă Patriarhului Ecumenic Ioachim al IV-lea (1884-1886), prin care se cerea din nou recunoaşterea autocefaliei.

Foto credit: Ziarul Lumina

basilica.ro